

Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 378/2013 privind modificarea și completarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011, publicat în Monitorul Oficial nr. 199 din 9 aprilie 2013

În temeiul dispozițiilor art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 48, art. 1051 alin. (4), art. 206 alin. (2), art. 207 alin. (4), art. 209 alin. (1) și (31) și art. 228 alin. (21) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 31 mai 2011, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La punctul 1, după subpunctul 1.2 se introduce un nou subpunct, subpunctul 1.21, cu următorul cuprins:

„1.21. Prin *organ ierarhic superior* se înțelege structura condusă de persoana ce are competență de decizie față de care conducătorul organului fiscal care refuză în mod nejustificat emiterea actului administrativ fiscal se subordonează în mod direct.”

2. La punctul 3, subpunctul 3.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.2. Dosarul contestației va cuprinde: contestația în original, care trebuie să poarte semnătura persoanei îndreptățite, precum și amprenta ștampilei, în cazul contestatorului persoană juridică, împuternicirea avocațială în original sau în copie legalizată, după caz, actul prin care se desemnează administratorul special/administratorul judiciar/lichidatorul, actul administrativ fiscal atacat, în copie, precum și anexele acestuia, dovada comunicării actului administrativ fiscal atacat din care să reiasă data la care acesta a fost comunicat, copii ale documentelor care au legătură cu cauza supusă soluționării, documentele depuse de contestator și sesizarea penală în copie, dacă este cazul.”

3. La punctul 3 subpunctul 3.10, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) Termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat (de exemplu, zile de repaus săptămânal) se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare.

De exemplu: În situația în care data de 30 iulie prezentată la exemplul anterior este sâmbătă, ultima zi de depunere a contestației este luni, 1 august.”

4. La punctul 3, după subpunctul 3.11 se introduce un nou subpunct, subpunctul 3.111, cu următorul cuprins:

„3.111. Prin *majorare de pretenție* se înțelege diferențele de obligații fiscale contestate suplimentar, altele decât cele împotriva cărora s-a introdus inițial contestație, cu excepția accesoriilor aferente obligațiilor fiscale contestate inițial, potrivit principiului de drept «accesoriul urmează principalul».”

5. La punctul 3, subpunctul 3.12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.12. Contestația poate fi depusă în termenul de 3 luni de la data comunicării actului administrativ în situația în care actul administrativ atacat nu cuprinde unul dintre elementele prevăzute la art. 43 alin. (2) lit. i) din Codul de procedură fiscală.”

6. La punctul 4, după subpunctul 4.2 se introduce un nou subpunct, subpunctul 4.21, cu următorul cuprins:

„4.21. Retragera contestației poate fi făcută în tot sau în parte. În situația în care cererea de retragere are ca obiect doar anumite capete de cerere din contestația inițială, despre aceasta se va face mențiune în decizia emisă în soluționarea cauzei, contestația și cererea de retragere parțială vor fi conexe, pentru o mai bună soluționare a cauzei.”

7. La punctul 4, după subpunctul 4.3 se introduce un nou subpunct, subpunctul 4.4, cu următorul cuprins:

„4.4. Decizia prin care se ia act de renunțare la contestații urmează procedura emiterii și comunicării deciziilor emise în soluționarea contestațiilor.”

8. La punctul 5, subpunctele 5.2 și 5.3 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„5.2. Prin *organe centrale cu atribuții de inspecție fiscală prevăzute la art. 209 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură fiscală* se înțelege atât organele din aparatul central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală care au potrivit titlului VII din Codul de procedură fiscală competență în efectuarea inspecției fiscale pe întregul teritoriu național, cât și structura din aparatul central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală care are competență în efectuarea verificării persoanelor fizice pe întregul teritoriu național.

5.3. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii, reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, decizia privind compensarea obligațiilor fiscale, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor convenite contribuabilului, declarațiile vamale de punere în liberă circulație, procesul-verbal încheiat ca urmare a unui control încrucișat/inopinat, proces-verbal/notă de restituire întocmit/întocmită ca urmare a cererii de restituire accize etc.”

9. La punctul 5, după subpunctul 5.3 se introduce un nou subpunct, subpunctul 5.31, cu următorul cuprins:

„5.31. În situația în care obiectul unei contestații îl reprezintă raportul de inspecție fiscală fără ca contestatarul să se îndrepte și împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală/deciziei de nemodificare a bazei de impunere emise în baza raportului de inspecție fiscală contestat, competența de soluționare a contestației este cea prevăzută la art. 209 alin. (2) din Codul de procedură fiscală.”

10. La punctul 5, după subpunctul 5.8 se introduce un nou subpunct, subpunctul 5.9, cu următorul cuprins:

„5.9. Competența de soluționare a contestațiilor se poate delega altui organ de soluționare în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, contestatarul și persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației fiind informați în acest sens.”

11. La punctul 7, după subpunctul 7.4 se introduce un nou subpunct, subpunctul 7.4.1, cu următorul cuprins:

„7.4.1. În cazul în care, de la data formulării contestației și până la data soluționării contestației, competența de administrare a contestatarului s-a schimbat, organul care a emis actul atacat are obligația transmiterii exemplarului original al deciziei de soluționare a contestației noului organ fiscal în administrarea căruia se află contribuabilul, în vederea punerii în executare a acesteia.”

12. La punctul 9.1, paragraful (2) se abrogă.

13. Punctul 9.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„9.4. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură și de fond pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație, excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, prescripția, puterea de lucru judecat etc.”

14. Punctul 9.5 se abrogă.

15. La punctul 10, după subpunctul 10.7 se introduc două noi subpuncte, subpunctele 10.8 și 10.9, cu următorul cuprins:

„10.8. La reluarea procedurii administrative, organul de soluționare competent va solicita organului fiscal emitent al actului administrativ atacat, printr-o adresă, să facă mențiuni referitoare la starea juridică a contestatarii la data reluării procedurii.

10.9. În situația în care, la data reluării procedurii administrative, contestatara se află în procedură de insolvență/reorganizare/faliment/lichidare, organul de soluționare competent va solicita administratorului judiciar sau lichidatorului, după caz, să precizeze dacă menține contestația formulată de societate, direct sau prin împuternicit.”

16. La punctul 13, după subpunctul 13.1 se introduce un nou subpunct, subpunctul 13.2, cu următorul cuprins:

„13.2. Retururile corespondenței purtate de organul de soluționare, altele decât ale deciziilor de soluționare, vor fi transmise organului fiscal emitent al actului atacat, fiind cel mai în măsură să efectueze comunicarea către contestator.”

17. La punctul 14, subpunctul 14.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„14.4. În situațiile în care procedura administrativă de soluționare a contestației a fost suspendată până la soluționarea laturii penale, iar instanța judecătorească se pronunță definitiv, precum și în situația în care, deși latura penală nu a fost definitivată, instanța de judecată obligă irevocabil la soluționarea pe fond a cauzei, competența de soluționare aparține organului de soluționare competent la data rămânerii irevocabile a respectivei sentințe.”

18. La punctul 15, subpunctul 15.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„15.3. Prin *erori materiale* se înțelege orice greșeli de redactare, omisiuni sau mențiuni greșite din actele administrative fiscale, cu excepția acelor care atrag nulitatea actului administrativ fiscal, potrivit legii, sau care privesc fondul actului administrativ fiscal.”

19. La punctul 15, după subpunctul 15.4 se introduce un nou subpunct, subpunctul 15.4.1, cu următorul cuprins:

„15.4.1. Prevederile subpunctului 15.4 nu se aplică deciziilor de soluționare a contestațiilor pentru care s-au exercitat căile de atac prevăzute de lege, iar soluția este irevocabilă.”

20. La punctul 15, subpunctul 15.7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„15.7. Decizia de soluționare a contestației prin care s-au corectat erorile materiale din decizia de soluționare a contestației inițială va fi comunicată atât organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat, cât și contestatarului sau altor persoane direct interesate. Întocmirea și comunicarea deciziei de soluționare a contestației care corectează erori materiale se fac conform subpunctului 7.4.”

Art. II. — Dispozițiile prezentului ordin se aplică de toate organele fiscale implicate în soluționarea contestațiilor formulate împotriva actelor administrative fiscale.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Șerban Pop

București, 1 aprilie 2013.

Nr. 378.